

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดของป่าหวงห้าม

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการกำหนดของป่าหวงห้ามเสียใหม่
ให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย กับมาตรา
๒๓ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ.
๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๐๕

มาตรา ๔ ให้ของป่าบางชนิดในป่า ในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักรตามที่ระบุไว้ใน
บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ เป็นของป่าหวงห้ามตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิษัย รัตตกุล

รองนายกรัฐมนตรี

บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้าม พ.ศ. ๒๕๓๐

ลำดับที่	ของป่าหวงห้าม
๑.	กล้วยไม้ป่าทุกชนิด
๒.	จันทน์แดง จันทน์ผา (<i>Dracaena loureiri</i> Gagnep.)
๓.	ชันทุกชนิด
๔.	ชันไม้กฤษณา และกฤษณา
๕.	ชันไม้จันทน์หอม
๖.	ฝาง ง้าย (<i>Caesalpinia sappan</i> Linn.)
๗.	ถ่านไม้ทุกชนิด
๘.	น้ำมันยาง
๙.	ใบลาน
๑๐.	เปลือกไม้ และของไม้ต่อไปนี้
	(๑) ก่อ มะก้อ กอ ค้อ (<i>Castanopsis</i> spp., <i>Lithocarpus</i> spp. & <i>Quercus</i> spp.)
	(๒) กัดลิ้น ชื้อาย มะเฟืองป่า แก้วสาร ลำไยป่า พญาไก่เถื่อน (<i>Walsura</i> spp.)
	(๓) ตะเคียนทอง ตะเคียนใหญ่ เคียน แคน (<i>Hopea</i> spp.)
	(๔) เคี่ยม (<i>Cotylelobium melanoxydon</i> Pierre syn. <i>C. lanceolatum</i> Craib)
	(๕) บง ยางบง หมี่ ไก่ (<i>Persea</i> spp.)
	(๖) หมี่เหม็น อีเหม็น (<i>Litsea</i> spp.)
	(๗) พะยอม ย่อม ชะยอม พะยอมดง (<i>Shorea</i> spp.)
	(๘) มะหาด หาด หาดหนูน หาดล้าน (<i>Artocarpus</i> spp.)
	(๙) สีเสียดเปลือก ทองสุก หนามหิน เลือดนก (<i>Pentace</i> spp.)
	(๑๐) อบเชย เทพาโร จวง จวงหอม การบูรต้น ข่าต้น ตะไคร้ต้น พลูต้น สมุลแว้ง ฮางแกง
	ฮังไค้ เขียด กะเขียด กะดารา มหาปราบ (<i>Cinnamomum</i> spp.)
๑๑.	เฟิร์นกระเช้าสีดา ชายผ้าสีดา และห่อข้าวสีดา (<i>Platycterium</i> spp.)
๑๒.	ยางขนุนนก
๑๓.	ยางเยลูดง
๑๔.	ยางรัก
๑๕.	ยางสน
๑๖.	รากเฟิร์นออสมันดา
๑๗.	ลำต้นและรากเฟิร์นต้น
๑๘.	หวายทุกชนิด

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงพระราชกฤษฎีกากำหนดของป่าหวงห้ามเสียใหม่ ให้ใช้บังคับในท้องที่ทุกจังหวัดทั่วราชอาณาจักร และเนื่องจากการกำหนดของป่าหวงห้ามแต่เดิมไม่ตรงกับข้อเท็จจริงและทางด้านวิชาการ ทำให้เป็นปัญหาในทางปฏิบัติและข้อกฎหมาย ประกอบกับในปัจจุบัน ของป่าบางชนิดที่มิได้กำหนดให้เป็นของป่ามาก่อน กลับเป็นของป่าที่มีค่าหายาก ซึ่งนิยมเก็บหาและนำออกมาเป็นปริมาณมากโดยไม่คำนึงถึงความเสียหายของแหล่งกำเนิดของป่า ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการควบคุมบำรุงรักษาบรรดาของป่าทั้งหลายสืบไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

(ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๔ ตอนที่ ๒๒๐ วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๓๐)